

Йоел

1

¹ Петуел улы Йоелге Жаратқан Ийеден сөз түсти:

Шегирткелердің жерді қаплап алыуы

² Хэй, ақсақаллар, тыңлаңдар,
Елде жасап атырған хәр бир адам, құлақ салыңдар,
Сизиң заманыңызда ямаса ата-бабаларыңыздың дәуирінде,
Жүз берген бе еди усындай апат?

³ Айтып берің бул хаққында балаларыңызға,
Балаларыңыз баянлап берсин балаларына,
Олардың балалары жеткізсин кейинги әуладына.

⁴ Шекшеклерден қалғанын шегирткелер жеди,
Олардан аұысқанын қоңызлар жеди,
Қоңызлардан аұысқанын құртлар жеди.

⁵ Хэй, мәскүнемлер ояның хәм жылаң!
Хэй, шарап ишиушилер, шарабыңыз ушын дад салың!
Өйткени таза шарабыңыз аұзыңыздан тартып алынды.

⁶ Бастырып келди жериме күшли хәм сансыз бир халық,
Тислери арыслан тислерине уқсар,
Арысландай гүрек тислери де бар.

⁷ Уайран қылды жүзим ағашларымды,
Жалаңашлап таслады әнжир ағашларымды,
Шақаларының қабықларын сылып таслады,
Хәммеси аппақ талай болып қалды.

⁸ Күйеуинен айырылып, аза кийим кийген,
Жас келиншектей дад салың.

⁹ Жаратқан Ийениң үйінде тоқтады ғәлле хәм ишимлик садақасы,
Жаратқан Ийеге хызмет етип атырған руұханийлер аза тутып атыр.

¹⁰ Егинлик майданлары босап, дад салар далалар,
Өйткени жоқ етилди бийдайлар,
Таұысылды жаңа шарап, зәйтүн майы да ақпай, тоқтап қалды.

¹¹ Бийдай хәм арпа ушын қайғырың, хэй, дийханлар!
Дад салың, хэй, бағманлар,
Себеби атызыңыздың өнимлери жоқ болды.

¹² Жүзим шақалары солыды, әнжир ағашлары қуұрады,
Анар, қурма, алма мийуелери,
Барлық мийуе ағашлары қуұрады.
Адамзаттың қуұанышы жоқ болды.

Тәубеге шақырылыу

¹³ Хәй, руұханийлер, аза кийим кийип, жас төгиң,
Хәй, қурбанлық орындағы хызметтегилер, дад салың,
Хәй, Құдайымның хызметинде жүргенлер,
Ибадатханаға келип, түнди аза кийим менен өткерің.
Өйткени Құдайыңыздың Ибадатханасы ушын,
Ғәлле хәм ишимлик садақасы қалмады.

¹⁴ Ораза ушын күн белгилен,
Салтанатлы жыйналыс жәриялаң.
Ақсақалларды хәм бул жерде жасайтуғынлардың хәммесин,
Құдайыңыз Жаратқан Ийениң үйине жыйнаң,
Жаратқан Ийеге хәммеңиз жалбарының!

¹⁵ Ох, сол күн, яғный Жаратқан Ийениң күни жақындур,
Құдирети күшли Құдайдың жиберетуғын апаты сыяқлы келеди сол күн.

¹⁶ Азық-ауқатымыз жоқ етилди көз алдымызда,
Құдайымыздың үйинде қуұаныш хәм шадлық тамам болған жоқ па?

¹⁷ Туқымлар ширип кетти кесеклер астында,
Ғәлле өнимлери қуұрап қалғанлығы себепли,
Ғәллекханалар босап, телеклер бузылды.

¹⁸ Ыңырсып атыр маллар!
Гезип жүрипти падалар,
Өйткени қуұрап қалған жайлаудағы отлар,
Қой сүриулері де қыйналып қалған.

¹⁹ Ох Жаратқан Ийе, Саған жалбарынаман.
Өйткени жалын жалмады жайлауларды,
От өртеди даладағы барлық ағашларды.

²⁰ Хәттеки, жабайы хайуанлар да Саған жалбарынып атыр,
Себеби сай хәм булақлар қурып қалды,
От жалмады даладағы жайлауларды.

¹ Сийонда кәрнай шертиңлер!
Мухаддес таўымда дабыл урыңлар!
Қорқыўдан титиресин бул жерде жасайтуғынлар,
Өйткени киятыр Жаратқан Ийениң күни,
Ол жүдә жақын.

² Бул күн қараңғы, тас түнек,
Бултлы хәм қап-қараңғы болар.
Таўлардың үстинен жайылған таң нуры яңлы,
Сансыз хәм күшли бир ләшкер ордасы киятыр.
Бундай хеш қашан болмаған,
Әўладтан-әўладқа дейин де жүз бермейди.

³ Олардың алдыңғы бөлими жалмайтуғын от,
Артқы бөлими лаўлаған жалын.
Алдындағы Эден бағы сыяқлы созылған жерлер,
Олар өткеннен кейин, изсиз шөлге айланады.
Хеш нәрсе қашып қутыла алмас олардан.

⁴ Олардың көриниси атларға уқсайды,
Саўаш атларындай дүсирлеседи.

⁵ Таў төбесине шығып атырған,
Саўаш арбасының даўысындай дүсирлейди,
Сабанды жандырып атырған жалындай тысырлайды,
Саўашқа сап тартып, жүрис қылған,
Күшли ләшкер ордасының шаўқымына уқсайды.

⁶ Олардың алдында қорқынышқа түседи халықлар,
Хәммениң жүзи солып, ағарып кетеди.

⁷ Бахадырлардай хужим қылады олар,
Батыр әскерлер сыяқлы дийўалларға өрмелеп минеди.
Олар сап тартыўы менен алға басып,
Хеш бири өз жолынан шетке шықпайды.

⁸ Бир-бирин ийтерип, түртпестен,
Хәммеси өз жолынан қәдемин басады.
Жаўдың кураллы бөгетлерин жарып өткенде де,
Оларды хеш нәрсе тоқтата алмас.

⁹ Бастырып барады қалаға олар,
Дийўаллардан өрмелеп өтеди,
Урыдай үйлерге тырмасып,
Терезесинен кирип барады.

¹⁰ Олардың алдында жер силкинеди,
Аспан қалтырап турады.
Қуяш хәм ай қарайып кетеди,
Жулдызлардың нуры сөнеди.
¹¹ Даўысы гүркиреп, Жаратқан Ийе ордасын баслап барады,
Сансыздур Оның ләшкерлери,
Оның буйрығына бойсынатуғынлар күдиретли.
Жаратқан Ийениң сол күни уллы хәм қорқынышлы!
Сол күнге ким шыдай алар екен?!

Тәўбеге шақырылыў

¹² Жаратқан Ийе былай дейди:
«Хәзир ораза тутып, жылап хәм көз жас төгип,
Пүткил жүрегиңиз бенен Маған қайтың.
¹³ Кийимиңизди емес, жүреклериңизди жыртың».

Қудайыңыз Жаратқан Ийеге қайтың.
Себеби Жаратқан Ийе мийримли, реҳимли,
Сабыр-тақатлы хәм сүйиспеншилиги шексиз.
Жазалаўдан ўаз кешетуғын Қудай.
¹⁴ Ким биледи, Ол райынан қайтып, реҳим қылыўы мүмкин?
Кейин берекет береди.
Сонда Қудайыңыз Жаратқан Ийеге,
Ғәлле хәм ишимлик садақаларыңызды усынарсыз.

¹⁵ Сийонда кәрнай шертиң,
Ораза ушын күн белгилең,
Сол күни салтанатлы жыйналыс жәриялаң.

¹⁶ Жыйнаң халықты,
Пәклең жәмийетти,
Қартайғанларды бир жерге шақырың,
Балаларды, хәттеки емизиўли бөпелерди алып келиң.
Және де, күйеў өз бөлмесинен шықсын,
Келиншек шымылдықтан шығып келсин.

¹⁷ Руўханийлер, Жаратқан Ийениң хызметкерлери,
Жыласын Ибадатхананың кирер аўзы менен қурбанлық орын арасында,
Жалбарынсын олар былай деп:
«О, Жаратқан Ийе, Өз халқыңа реҳим қыл,
Мүлқиң әпсанаға айланып, масқара болмасын басқа миллетлер арасында,
Халықлар: „Олардың Қудайы қаяқта?“ – деп мазақ қылмасын».

Жаратқан Ийениң жуўабы

¹⁸ Сонда Жаратқан Ийе жаны ашып,

Реҳим қылды Өз халқына.

¹⁹ Былай деп жуўап берди Ол халқына:

«Мине, сизлерге беремен ғәлле, жаңа шарап ҳәм зәйтүн майын,
Булардан тойып ишип-жейсиз.

Енди жол қоймайман миллитлер арасында мазақ болыўыңызға.

²⁰ Арқадан келген қәуипти сизлерден узақластыраман,

Қуўраған ҳәм изсиз шөлге оларды айдап жиберемен.

Алдында жүрис қылғанларды шығыстағы теңизге,

Кейинги бөлимлерин батыстағы теңизге ылақтыраман.

Сасық ийис шығады өликлеринен».

Шынында да, Жаратқан Ийе уллы ис қылды.

²¹ Хәй, жер жүзи, қорқпаң, қуўанып, шадланың!

Жаратқан Ийе уллы ислерди иследи.

²² Хәй, жабайы хайўанлар, қорқпаңлар!

Себеби жасылға дөнеди жайлаўлар.

Мийўелерин берер мийўе ағашлар,

Әнжир ҳәм жүзимлердиң мийўелери мол болады.

²³ Хәй, Сийон халқы, қуўаның,

Қудайыңыз Жаратқан Ийениң ислеринен шадланың.

Тикленип алыўыңыз ушын, Ол сизлерге дәслепки жаўын жаўдырды,

Өз уақтында жаўдырды дәслепки ҳәм кейинги жаўынын.

²⁴ Енди қырманларда таза дәнлер мол болып,

Шарап ҳәм зәйтүн майына ыдыслар толып-тасады.

Жаратқан Ийе Өз халқын қутқарады

²⁵ Жаратқан Ийе былай дейди:

«Сол жыллары сизлерге жиберген,

Шегиртке үйирлериниң жегенлериниң

Қыйратқанларының, жалмағанларының,

Яғный, Мен жиберген ләшкер ордасының,

Келтирген зыянының орнын толтыраман.

²⁶ Енди қәлегениңизше жеп тоясыз,

Сизлер ушын әжайып ислерди көрсеткен,

Қудайыңыз Жаратқан Ийе болған Маған алғыс айтасыз.

Халқым, сизлер енди хасла шерменде болмайсыз.

²⁷ Хәй, Израил, Мениң араңызда екенимди,

Мениң Қудайыңыз Жаратқан Ийе екенимди,
Меннен басқа қудай жоқ екенін билип аласыз.
Халқым, сизлер енді хасла шерменде болмайсыз.

²⁸ Соннан кейін, барлық адамлардың үстине,
Өз Руұхымды жаўдыраман.
Ул хәм қызларыңыз пайғамбаршылық қылады,
Қартайған адамларыңыз түслер,
Жасларыңыз аянлар көреді.

²⁹ Өз Руұхымды жаўдыраман сол күнлерде,
Хәттеки кул хәм шорылардың үстине.

³⁰ Аспанда хәм жер жүзінде белги көрсетемен,
Қан, от хәм түтин минарасы пайда болады.

³¹ Жаратқан Ийениң уллы хәм қорқынышлы күни келмесинен алдын,
Қуяш қараңғыланып, ай қанға айланады».

³² Сонда Мениң, Жаратқан Ийениң атын айтып шақырған хәр бир адам
қутқарылады,
Жаратқан Ийе, яғный Мен үәде бергенимдей,
Сийон тауындағы хәм Ерусалимдеги қашып қутылғанлар,
Аман қалғанлар Жаратқан Ийениң, яғный Мениң таңнап алғанларым
болады.

3

Жаратқан Ийе халықларды хұким қылады

¹ Мине, сол күнлерде, Мен Яхуда хәм Ерусалимди,
Қайтадан абаданшылыққа еристригенимде,

² Барлық миллетлерди жыйнап,
Ехөшафат ойпатлығына алып бараман.

Мүлким болған Израил халқын,
Миллетлер арасына тарқатып, жеримди бөлисип алғаны ушын,
Сол жерде оларды хұким қыламан.

³ Олар кул сайлау ушын шек таслады халқым ушын,
Өзлери бузықшылық қылу ушын, ер балаларды сатты,
Ишкен шарабы ушын қызларды төлем орнына берді.

⁴ Хәй, Тир, Сидон хәм барлық Филист халқы,
Сизлерге Меннен не керек?

Меннен өш алыуды қәлейсизлер ме?
Егер Меннен өш алмақшы болсаңыз,
Сол уақыттың өзінде өз қылмысыңызды,

Қайтарып өз басыңызға саламан.

⁵ Сизлер тонап алдыңыз алтын хәм гүмисимди,
Алып кеттиңиз өз ибадатханаларыңызға қымбат бақалы затларымды.

⁶ Яхуда хәм Ерусалим халқын греклерге сатып,
Оларды өз ұатанынан узақластырдыңыз.

⁷ Көресизлер, Яхуда хәм Ерусалим халқын,
Алып шығаман сизлер сатқан жерлерден.
Қылмысыңызды өз басыңызға саламан.

⁸ Енди ул хәм қызларыңызды Яхуда халқына тапсыраман,
Оларды узақ бир журтқа – шебалыларға сатады.
Буларды Жаратқан Ийе болған Мен айттым.

⁹ Миллетлер арасында былай деп жәриялаң:
«Саўашқа таярланып, батырларыңызды шақырың.
Барлық әскерлериңиз атланып, хұжимге шықсын!

¹⁰ Пазнаңыздан қылышлар,
Орағыңыздан найзалар соғың.

Хәлсизлер: „Жаўынгермен“, – десин.

¹¹ Хәй, дөгеректеги барлық миллетлер, асығың,
Хәммеңиз жылдам келиң».

Жаратқан Ийеден Өз батырларын сол жерге әкелиўин сораң.

¹² Жаратқан Ийе былай дейди:
«Миллетлер аяққа турсын,
Ехшафат ойпатлығына топлансын.

Себеби дөгеректеги барлық миллетлерди,
Хұким етиў ушын сол жерде боламан.

¹³ Қәне, орақ салыңлар, егинлер писти,
Келиңлер, жүзим искенжелери толып кетти,
Басып жүзимлерди сығыңлар.
Өйткени олардың жаўызлықлары толып кетти».

¹⁴ Хұким ойпатлығына,
Сансыз аламан жыйналды,
Хұким ойпатлығына,
Жақынласты Жаратқан Ийениң күни.

¹⁵ Қуяш хәм ай қараңғыласқан,
Жулдызлардың нуры сөнип қалған.

¹⁶ Жаратқан Ийе Сийонда турып бақырады,

Ерусалимнен гүркиреген дауыс шығарады.
Аспан хәм жер шайқалады.
Бирақ Жаратқан Ийе Өз халқын панасына алады,
Израил халқының қорғаны болады.

Қудай Өз халқын жарылқайды

¹⁷ Жаратқан Ийе және былай дейди:
«Сол ұақытта сизлер билетуғын боласыз,
Мухаддес тауым болған Сийонды мәкан еткен,
Қудайыңыз Жаратқан Ийе – Мен екенимди.
Ерусалим мухаддес қала,
Басқа халықлар оны енди хасла басып алмайды.

¹⁸ Сол күни мазалы жүзим шарабы ағар таўлардан,
Сүт ағып турар төбешиклерден,
Яхудадағы хәмме суўсыз өзеклер суўға толады,
Жаратқан Ийениң үйинен бир булақ шығады,
Шиттим ойпатлығын суўғарады.

¹⁹ Бирақ Мысыр ұайран болады,
Эдом изсиз шөлге айланады,
Себеби олар яхудалылардың жерине хұжим қылып,
Айыпсыз адамлардың қанын төкти.

²⁰ Ал Яхуда адамның мәңги мәканлайтуғын жери болады,
Ерусалим әўладтан-әўладқа асар.

²¹ Төгилген қанлар ушын жаза бермеген едим,
Енди олардың қанының өшин аламан.
Жаратқан Ийеңиз болған Мен Сийонды мәканлайман».